

2.5. Justitsministeriets overvejelser

Alvoren af den krænkelse, som børn udsættes for ved seksuel udnyttelse mv., har i de senere år bl.a. ført til en række internationale initiativer – heriblandt FN-tillægsprotokollen om salg af børn, børneprostitution og børnepornografi samt forslaget til EU-rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.

Såvel tillægsprotokollen som forslaget til EU-rammeafgørelse indeholder en række forpligtelser for de deltagende stater, særligt med hensyn til at kriminalisere forskellige former for udnyttelse af børn. Det samme er tilfældet med Europarådets konvention om IT-kriminalitet.

2.5.1. Salg af børn og udnyttelse af børn ved prostitution mv.

2.5.1.1. FN-tillægsprotokollen forpligter – som omtalt i pkt. 2.2. – de deltagende stater til at kriminalisere salg af børn, der sker med henblik på at udnytte barnet seksuelt, at overdrage barnets organer for vindings skyld eller for at beskæftige barnet med tvangsarbejde. Det følger desuden af artikel 3, stk. 1, litra b, i tillægsprotokollen, at det skal forbydes at »udbyde, finde, skaffe eller videregive et barn til børneprostitution«.

Også forslaget til EU-rammeafgørelse pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at kriminalisere udnyttelse af børn ved prostitution eller »seksuelle aktiviteter«, herunder pornografisk optræden, voldtægt mv., jf. artikel 2. Efter artikel 2, litra c (ii), skal det således være strafbart at deltage i seksuelle aktiviteter med et barn, hvor der gives penge eller andre former for godtgørelse eller vederlag som modydelse for, at barnet deltager i aktiviteterne.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at dansk lovgivning som udgangspunkt allerede opfylder de nævnte krav.

Salg af børn, seksuel udnyttelse af børn og bagmandsvirksomhed i forbindelse med prostitution mv. vil således i dag kunne straffes efter bl.a. straffelovens § 216 (voldtægt), § 222 (samleje med et barn under 15 år), § 228 (rufferi), § 229 (mellemand i forbindelse med prostitution), § 230 (produktion med pornomodeler under 18 år) og § 262 a (menneskehandel).

2.5.1.2. Efter straffelovens § 223 a straffes den, der som kunde har samleje med en person under 18 år, der helt eller delvis ernærer sig ved prostitution, med bøde eller fængsel indtil 2 år. Bestemmelsen finder således anvendelse, hvis den unge ernærer sig helt eller delvist ved prostitution, og hvis der ydes betaling eller gives løfte om betaling. Som omtalt ovenfor i pkt. 2.1.

skal der være tale om en mere regelmæssig virksomhed med levering af seksuelle ydelser mod betaling eller løfte herom. Hvor den pågældende person under 18 år i enkeltstående tilfælde har modtaget betaling for et samleje eller lignende, vil forholdet således ikke være omfattet af § 223 a.

Efter forslaget til EU-rammeafgørelsen er medlemsstaterne forpligtede til at kriminalisere ethvert tilfælde, hvor der er tale om samleje mv. med en person under 18 år mod betaling. Det bemærkes, at der i overensstemmelse med gældende ret ikke nødvendigvis skal være tale om betaling af et pengebeløb, men kundens modydelse skal kunne gøres op i penge. Det er uden betydning, om det er kunden selv eller en tredjemand, som betaler.

På den baggrund foreslås det at ændre straffelovens § 223 a, således at det bliver strafbart som kunde mod betaling eller løfte om betaling at have samleje (eller anden kønslig omgængelse, jf. § 224) med en person under 18 år, også selv om der er tale om enkeltstående tilfælde af prostitution – altså hvor personen under 18 år ikke *ernærer sig* ved prostitution.

For at være omfattet af § 223 a skal den person, som har samleje med den mindreårige, ligesom efter den gældende bestemmelse kunne karakteriseres som kunde. Samlejet med den mindreårige skal således være opnået mod betaling eller løfte om betaling.

Udtrykket »kunde« indeholder en vis begrænsning af det strafbare område. Betaler en person, som har seksuelt samkvem med en person under 18 år, f.eks. for den mindreåriges bolig, mad, tøj mv., vil den pågældende normalt ikke af den grund kunne karakteriseres som »kunde«, jf. Justitsministeriets bemærkninger til forslaget om indførelse af § 223 a (Folketings-tidende 1998-99, tillæg A, s. 937). En konkret vurdering af sagens omstændigheder i øvrigt kan dog naturligvis føre til, at den pågældende må karakteriseres som »kunde«.

Ved vurderingen af om der er tale om et »kunde-forhold«, vil det tillige kunne indgå under hvilke omstændigheder, aftalen indgås, eksempelvis om aftalen om et seksuelt forhold etableres på gaden, på et værts-hus eller en bar eller lignende umiddelbart efter parternes møde, og om forholdet er begrænset til den seksuelle kontakt, uden at parterne i øvrigt omgås.

2.5.2. Adoption

Efter artikel 3, stk. 1, litra a (ii), i FN-tillægsprotokollen skal det være strafbart »som mellemand utilbørligt at formå nogen til at give samtykke til adoption i strid med internationale rets-instrumenter om adoption«. Denne formulering skal sammenholdes med